

ГЛУХІВСЬКА МІСЬКА РАДА СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ

Р І Ш Е Н Н Я

19.03.2026

м. Глухів

№ 117

Про затвердження висновку про доцільність визнання батьківства

Розглянувши подання Служби у справах дітей Глухівської міської ради щодо затвердження висновку про доцільність визнання батьківства, відповідно до статті 126 Сімейного кодексу України, постанови Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 866 «Питання діяльності органів опіки та піклування, пов'язаної із захистом прав дитини» (зі змінами), враховуючи рішення комісії з питань захисту прав дитини від 09 березня 2026 року № 2, керуючись підпунктом 4, пункту «б», частини першої, статті 34 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», **виконавчий комітет міської ради ВИРІШИВ:**

1. Затвердити висновок про доцільність визнання батьком малолітньої ХХХХХ громадянина ХХХХХ, який проживає за адресою: провулок ХХХХ, буд. ХХ, м. Глухів, Шосткинський район, Сумська область (додається).
2. Службі у справах дітей Глухівської міської ради (начальник – Юденич О.Е.) надати до Глухівського міськрайонного суду Сумської області затверджений висновок.
3. Контроль за виконанням цього рішення покласти на заступника міського голови з питань діяльності виконавчих органів міської ради Васильєву М.І.

Міський голова

Надія ВАЙЛО

Висновок
про доцільність визнання батьком малолітньої XXXXX
громадянина XXXXX

На виконання ухвали Золотоніського міськрайонного суду від 12 лютого 2026 року, орган опіки та піклування Глухівської міської ради ознайомившись із ситуацією і дослідивши умови проживання, утримання і виховання малолітньої XXXXX, XXXXX року народження, прийшов до наступного висновку:

Визнання батьківства - це волевиявлення особи, яка вважає себе батьком дитини і це одне з найактуальніших питань у сімейному праві України. Адже факт походження дитини від даного чоловіка спричиняє необхідність виконання обов'язків батька, визначених законодавством. За загальним правилом, у випадку, коли мати і батько перебувають між собою у зареєстрованому шлюбі, презюмується, що дитина походить від подружжя. У випадку, якщо мати та батько дитини не перебувають у шлюбі між собою, відповідно до ч. 2 статті 125 Сімейного кодексу України походження дитини від батька визначається або за спільною заявою матері та батька дитини або за рішенням суду.

Як вбачається з ухвали Золотоніського міськрайонного суду Черкаської області від 12 лютого 2026 року громадянка XXXXX надіслала заяву, у якій позов визнає, але вказує, що подавати спільну заяву до відділу ДРАЦС про визнання батьківства громадянина XXXXX по відношенню до малолітньої дитини XXXXX, у неї немає ні часу, ні бажання.

Згідно статей 8, 12 Закону України «Про охорону дитинства», кожна дитина має право на рівень життя, достатній для її фізичного, інтелектуального, морального, культурного, духовного і соціального розвитку. Батьки або особи, які їх замінюють, несуть відповідальність за створення умов, необхідних для всебічного розвитку дитини, відповідно до законів. На кожного з батьків покладається однакова відповідальність за виховання, навчання і розвиток дитини. Батьки або особи, що їх замінюють, мають право і зобов'язані виховувати дитину, піклуватися про її здоров'я, фізичний, духовний і моральний розвиток, навчання, створювати умови для розвитку її природних здібностей, поважати гідність дитини, готувати її до самостійного життя та праці.

У статті 3 Конвенції про права дитини визначено, що держава в усьому, що стосується дитини повинна виходити з інтересів дитини. Пріоритет інтересів дитини над інтересами батьків закріплений цією статтею. В усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними

установами, що займаються питаннями соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

В Україні кожна дитина має законне право на проживання в сім'ї, виховання батьками, знання своїх батьків, на турботу з їхнього боку, закріплене Конституцією України, Сімейним кодексом України. Мати і батько мають рівні права, які зберігають навіть після розлучення чи окремого проживання, а інтереси дитини є пріоритетними.

Верховний Суд роз'яснив, що для встановлення батьківства правове значення мають фактичні дані, які підтверджують спільне проживання матері і батька дитини, ведення ними спільного господарства до народження дитини або спільне її виховання чи утримання, а також докази, що підтверджують визнання особою батьківства (постанова Верховного Суду від 16.05.2018 у справі №591/ XXX/ X).

Було встановлено, що громадянин XXXXX перебував у стосунках, жили однією сім'єю, вели спільне господарство з громадянкою XXXXX. XXXXX року у них народилася донька XXXXX. Запис про батька був зроблений відповідно статті 135 СК України.

Після народження дитини, громадянка XXXXX покинула доньку на громадянина XXXXX і виїхала з міста. З того часу XXXXX самостійно виховує дитину.

Згідно довідки голови квартального комітету XXXXX від 24.02.2026 року, малолітня XXXXX проживає з дня її народження і по теперішній час з громадянином XXXXX за адресою: Сумська область, Шосткинський район, м. Глухів, провулок XXXXX, буд. X.

Виходячи з вищевикладеного, виконавчий комітет Глухівської міської ради, як орган опіки та піклування, вважає що:

- фактично вихованням малолітньої XXXXX займається громадянин XXXXX за адресою: провулок XXXXX, буд. X, м. Глухів, Шосткинського району Сумської області;

- доцільно визнати громадянина XXXXX батьком малолітньої XXXXX, XXXXX року народження, оскільки дитина має законне право мати обох батьків.

**Керуючий справами
виконавчого комітету міської ради**

Ірина ТЕРЕЩЕНКО

